

Рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Разова спеціалізована вчена рада Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» на підставі прилюдного захисту дисертації «Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах» за спеціальністю 081 «Право» 17 листопада 2023 року.

Олашин Володимир Володимирович, 1983 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2005 році Закарпатський державний університет, Україна за спеціальністю «Правознавство». Навчався в аспірантурі ДВНЗ «Ужгородського національного університету» з 2018 по 2022 роки.

Працює адвокатом, м. Ужгород, з 2009 року до цього часу.

Дисертацію виконано у Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород. За результатами перевірки та аналізу дисертації за допомогою програми *Unichек* ознак академічного плагіату виявлено не було.

Науковий керівник – Рошканюк Вадим Михайлович, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри господарського права Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет».

Здобувач має 6 наукових публікації за темою дисертації, з них 1 стаття у періодичних наукових виданнях інших держав, 5 статей у наукових фахових виданнях України, 0 монографій:

1. Олашин В. В. Правнича допомога в адміністративному судочинстві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2021. № 68. С. 241-245.

2. Олашин В. В. Проведення у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби та приватного виконавця: аналіз особливостей та ефективність судового контролю. *Київський часопис права.* 2023. № 2. С. 177-180.

3. Олашин В. В. Виконання судових рішень в Україні: ефективність, правова відповідальність та міжнародний вплив. *Juris Europensis Scientia*. 2023. № 2. С. 145-149.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Лазур Ярослав Володимирович – доктор юридичних наук, професор, декан юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (голова разової спеціалізованої вченої ради).

Зауваження Лазура Я. В.:

1. У дисертації недостатньо уваги приділено розвитку інституту судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах з моменту прийняття Акту проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року до прийняття Кодексу адміністративного судочинства України 06 липня 2005 року. У цей період було закладено підґрунтя для належного функціонування адміністративних судів в Україні: підготовка проєкту Адміністративно-процесуального кодексу, створення Вищого адміністративного суду та деякі інші організаційно-правові та нормативно-правові аспекти. Саме більш прискіпливий погляд на цей період дозволив би чітко визначити передумови належного функціонування адміністративної юстиції в Україні.

2. У дисертації досліджено процес виконання судових рішень у деяких державах Європи на стадії виконавчого провадження. Попри це робота значно виграла б, якби автор більше уваги присвятив саме судовому контролю за виконанням таких рішень.

Шелевер Наталія Василівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (рецензент).

Зауваження Шелевер Н. В.:

1. У зв'язку з європеїзацією нашого суспільства та взяття курсу Україною на вступ до Європейського Союзу доцільно було б порівняти

стандарти судового контролю в Україні та Європі, особливо з погляду забезпечення ефективного судового захисту у різних адміністративних справах. Розглянути в якості основи для порівняння норми, які визначають стандарти судового контролю в адміністративних справах. Визначити відмінності у процесі розгляду адміністративних справ, включаючи терміни, дозволені докази, можливість апеляційних судових переглядів тощо.

2. Варто наголосити, що у своєму дослідженні автор приділяє увагу іншомовним джерелам, але частка цих джерел є незначною, виходячи з їхньої загальної кількості. Вважаю, що дослідження тільки виграло б від збільшення кількості опрацьованих іншомовних джерел.

3. Доцільним було б і навести у роботі статистичні дані, якщо такі є. Це б надало можливість краще бачити поточну ситуацію стосовно судового контролю в Україні.

Гербут Вікторія Сергіївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (рецензент).

Зауваження Гербут В. С.:

1. У зв'язку з розвитком сучасних технологій було б добре дослідити їх вплив на виконання судових рішень в адміністративних справах, зокрема електронного судочинства, у процесі судового контролю. Ця ініціатива була б новою, оскільки розглядає можливості використання інформаційних технологій для покращення доступності та ефективності судового процесу в адміністративних справах.

2. У дисертації не зайвим був би розгляд можливих викликів, з якими можуть зіткнутися судові системи при впровадженні ефективного судового контролю, а також можливі шляхи їх вирішення, може розширити погляд на проблему.

3. Підводячи підсумок аналізованої дисертації, хочеться дізнатися думку здобувача про те, якими мають бути першочергові кроки на шляху до підвищення ефективності використання адміністративними судами

процесуальних засобів судового контролю? Чи необхідними є зміни до КАС України?

Мороз Віта Петрівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач Навчально-наукової лабораторії з дослідження проблем протидії організованій злочинності та корупції ННП та ПФНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (офіційний опонент).

Зауваження Мороз В. П.:

1. Проведено ґрунтовний аналіз контролю за виконанням судових рішень як однієї із внутрішніх функцій держави в Україні. Однак, в роботі автор недостатньо уваги приділяє дослідженню взаємозв'язку доктрини судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах із теоретико-правовими категоріями, зокрема, правовою системою. Важливим вбачаємо висвітлення розуміння автором доктрини в якості визначення джерела права.

2. В роботі не ставиться кардинальним чином проблема концептуальних взаємозв'язків між принципами права як категоріями теорії держави і права та філософії права і теорією судового контролю за виконанням судових рішень. А потреба в обґрунтуванні таких зв'язків є, оскільки залишається непереконливим пояснення недоліків і неефективності певних видів діяльності, в сфері судового контролю в адміністративних справах, тільки недосконалим законодавством. З іншого боку, використання загальної теорії юридичної відповідальності в структурі юридичної природи примусового виконання судових рішень змогло б кардинальним чином пояснити низку наявних негативних фактів, а головне, обґрунтувати напрями реформування державних органів, державної влади в цілому.

3. Організаційні та процесуальні засади судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах мають своєю важливою ознакою формальну визначеність, вони завжди процесуально регламентовані, процедурно передбачені закріпленими в законодавстві нормами, тобто вони вимушені чи зобов'язані дотримуватися зовнішніх форм (підрозділ 2.2.). З одного боку, подібна регламентація спрямована на уникнення неправових форм

діяльності. З другого боку, дотримання вказаних форм не гарантує, не призводить до позитивних наслідків. Отже, зовнішній, формально-юридичний чинник, не є визначальним в природі ефективності і характері організації судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах. Як з погляду дисертанта, оптимізувати якісні характеристики судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах, виходячи з конструкції його положень?

4. При проведенні аналізу практики ЄСПЛ з приводу невиконання судових рішень, слід звернути увагу на роль не лише рішень ЄСПЛ, але й на саму судову установу ЄСПЛ, а також Комітет Міністрів Ради Європи, основним завданням якого є контроль щодо виконання рішень ЄСПЛ та регулювання порядку компенсаційних виплат з державного бюджету.

5. Потребує уточнення питання процедури застосування реалізації такої форми судового контролю як право адміністративного суду накладати зобов'язання на суб'єкт владних повноважень подати звіт про виконання судового рішення та накладати штраф за його невиконання. Хотілося б дізнатись думку дисертанта з приводу можливості регулювання процедури застосування судового контролю рішення суду у вигляді тлумачення статті 382 КАС, з огляду на те, що згідно законодавства про судоустрій висновки Верховного Суду враховуються судами нижчих рівнів.

Ширшикова Руслана Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки (офіційний опонент).

Зауваження Ширшикової Р. М.:

1. Дослідження включає багато практичних аспектів контролю за виконанням судових рішень, але воно значно виграло б, якщо б здобувач поглибив теоретичний аналіз. Зокрема йдеться про розширення розділу, який присвячений теоретичним засадам та концепціям, що лягли в основу формування судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах в Україні. Це необхідно для досягнення більшої ясності та глибини в розгляді

теоретичних аспектів дослідження. Розширення цього розділу може включати детальний аналіз ключових теорій, які вплинули на формування сучасної системи судового контролю, а також порівняльний аналіз із застосуванням європейських та інших міжнародних стандартів.

2. Представлена до розгляду дисертація має потенціал бути ще більш цінною завдяки активному застосуванню компаративного методу. Таке порівняння дало б глибше розуміння і належне обґрунтування отриманих результатів у контексті європейського досвіду. Порівняння з міжнародними нормами могло б розкрити нові перспективи і відкрити додаткові можливості для розвитку області судового контролю в адміністративних справах. У такому разі було б можливо визначити не тільки відмінності, що існують між підходами України та європейських держав, але й ідентифікувати найкращі практики, які можна імплементувати в українській правовій системі, забезпечуючи таким чином більш глибоке й компромісне розглядання судових справ в адміністративній сфері.

3. Дослідження має важливий аспект в аналізі практичних ситуацій. Попри це дисертант не наводить чітких рекомендацій для законодавця та практикуючих юристів, які можна було б використати для розробки правових інструментів, спрямованих на покращення судового контролю в адміністративних справах. Крім цього, такий акцент на конкретних практичних рішеннях міг би сприяти не лише аналізу сучасних проблем, але й визначенню шляхів їх ефективного розв'язання, забезпечуючи таким чином реальний внесок у вдосконалення судової системи в Україні.

Результати відкритого голосування:

«За»	<u>5</u>	членів ради
«Проти»	<u>0</u>	членів ради
«Утримались»	<u>0</u>	членів ради

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Олашину Володимиру Володимировичу ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Ярослав ЛАЗУР

Рецензент

Наталія ШЕЛЕБЕР

Рецензент

Вікторія ГЕРБУТ

Офіційний опонент

Віта МОРОЗ

Офіційний опонент

Руслана ШИРШИКОВА